

किसा गौतमी

लेखक
प्रकाश वज्राचार्य

भक्ति का

किसा गौतमी

विश्वविद्यालय, काठमाडौं

प्राध्यापक, काठमाडौं

विश्वविद्यालय, काठमाडौं

१९५९ - १९६०

१९५९ - १९६०

१९६१ - १९६२

१९६३ - १९६४

१९६५ - १९६६

१९६७ - १९६८

- १९६९

लेखक

प्रो. वज्राचार्य

प्रकाश वज्राचार्य

विश्वविद्यालय, काठमाडौं

१९६९ - १९७०

प्रकाशक—

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

धर्मकीर्ति विहार

श्रीघः नघः टोल, काठमाडौं

फोन— १४५६५

बुद्ध सम्बत् २५२६

नेपाल सम्बत् ११०३

बिक्रम सम्बत् २०४०

ईस्वी सम्बत् १९८३

प्रथमावृत्ति ११००

मुद्रक—

नेपाल प्रेस

शुक्रपथ, काठमाडौं

फोन— ११०३२

प्रकाशकीय

“किसा गौतमी” धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया
६३ गुइ स्वंगूगु सफूया रूपे थों छिकपिनि न्होने दें वं चोन ।

थो सफू श्री प्रकाश बज्राचार्य न्हुगु धंगं न्ह्याइपुसे
चोंक व थुइके अपुक चोया तःगु बांलाजू ।

थुजोगु सफूत धर्मकीर्तिपाखें मनं तुनाथें पिकाय्
खंगुला चोया व प्रफु स्वया गुहाली बीपि दुथें आर्थिक गुहाली
कथं चन्दा बिया दीपि श्रद्धावानपि नं दया खः ।

उर्कि मेहनत याना चोया बिज्याम्ह व दुःख मचासे
प्रफु सोया बिज्यागुलि प्रकाश बज्राचार्य व पूज्य अश्वघोष
भन्तेपिन्त धन्यवाद दु ।

अथे हे थो सफू पिकाय् चन्दा प्रदान याना गुहाली
बिया दीगुलि मोहनमाया, कृष्णभक्त, रामदेवी, नारादेवी,
राधादेवी महाराजगंज परिवारपिन्त नं धन्यवाद दु । थुकथं
पुण्यकार्ये न्ह्याबलें श्रद्धा तया गुहाली याय् फेमा घयागु
आशीर्वाद सहितं कृतज्ञता प्रकट याना ।

धम्मवती

अध्यक्ष धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

११०३ बैशाख १५, २०४०

प्रकाशना

त्रिरत्न वन्दना

प्रतिगति समस्तस्य दुःखं निवर्त्तयति त्रिरत्नम्

१ त्रिरत्नं चैवं त्रिरत्नं त्रीण्येकं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं ६३

सिद्धिदायकं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

यो वदत पवरोमनुजेसु
सक्यमुनी भगवा कतकिच्चो

प्राक्प्राक् त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

तं सुगतं सरणत्थमु पेमि

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

धम्ममसंखत मपट्टिकलं

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

मधुरमिमं पगुणं सुविभक्तं

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

धम्ममिमं सरणत्थमुपेमि

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

यत्थ च दिन्न महप्फल माहु

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

चतुसु सुचिसु पुरिस युगेसु

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

अट्टमच्च पुगल धम्मदसाते

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

संघ मिमं सरणत्थमुपेमि

त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं त्रिरत्नं

किसा गोतमी

“बाउचा दनला ?” माजुया सलं जि कसंग जुल ।
मुल्य दनाच्वंम्ह थः काययात स्वयाः जि धया, “नकतिनि हे
जक दगु !”

माजु निपलाः न्हने वयाः धाल, “स्वः ! थुजोगु
चिकुबले तफीगु लं छपाःला फिका तय माः । से हचि,
जिथाय् थ्यने यंके ।” जिगु मुल्य दनाच्वंम्ह मचायात जिमि
माजुं तीजक व्हताः काल — तसक थिलकि दाग चवनी धकाः
म्यातयां । हान तन, “छंत धकाः भुतुली दुरू तयातैगु त्वना
कि मत्तवना ?” जि छुं लिसः मबियागुलि वं हानं धाल,
“त्वने म्वाःलाःले ? न्हाःचः सुथे हयाव्यगु सिसाफुसा न अथे
हे तिति । आमथे छुं मनसे जुयां जीला, व नं मचा ब्रम्हस्यां ?
का स्वर रे, मांम्हस्यां छुं मनःगुलि मचा नं गंसि जुइ धुकल ।
हुं, आः हे भुतुली हुं ; भुतु फुसय् तकिलय् तया तैगु दु ।”

तय योगुला ख हे मखु, अयनं माजुं कर माःगुलि
जि भुतुली वने हे माल । मचा लताः जि कीथाय् बाउचिया
लं पंचिना चवना बल्य बाउचिया बाःम्ह तुण्णुक थ्यंकः बल,

घाल, “किसा ! थौं न्हिने की निम्ह अचिरवति खुसि सिथय्
वने न्है—मेला दु अन थौं । मेपित बनना यंकेगु मखु, की हे
निम्ह जक...” खँ पूमवंकुसे मुसुं न्हिला बिल व । अले
जितः गिजे याय्थें यानाः खाः स्यंकाः तले थाहाँ वन ।

मछालाः जि थःगु छ्यों ववछुइका । नुगः तस्सकं
लय्ताःसां ख्यालं पिज्वय्के मबिया । लय्मताइगु नं गनं—
थः भातं माया यानाः खँ मल्हाःगु न्यादं दय्धुंकल । न्ह
बिहायाना हःबलेला गय्चवं मचाथें सनीगु, छि ! व ला
दच्छितक नं छम्ह हे मचा बी मफुबले घकाः जितः हेपे
याना हल । भाःतं न्वमवाय्गु याना हल । मयेय्का हल ।
उबलेया खँ जक लुमंकेवं म्ह जिरिग चवं जिला । तर
त्वःमंके फेगुनं गथे, दत्याति न्ह्योयाला खँ खः...

दत्याति न्ह्यो ! सकलें बेलि यानाः कुहाँ वने धुंकल ।
जि छम्ह जक भुतुली दनि, अले जितः पासा दु जि सिले
माःगु थलबल व चिप द्वंचिका तःगु । अपाय्मछि द्वं थलबल
गुबले जक सिले सिधैगु खः, ग्व ! थलबल नं माःगु जक हे
मखु, म्वाःगुं म्वाःगुं थलबल नं म्याः यानाः द्वंचिके हैगु ।
सुंक चवनां ज्युगु मखुथें धयागु मती तयाः चिप सिलेगु सुरु
याना । निगः थलबलति छु सिला जि थःत थःम्हं ल्ह्वना तय्
मफुत । इक्कुसे चवन । भारांक्क थस्सः पाःवन जि । सुनानं
स्वः मवः । जि सीसां स्वःवैपि मखु थ्व छें च्वंपि, सुयातं
जिगु चिन्ता दूगु मखु । जि सीसा ला जा नय् घकाः जितः
हे न्यंकेथें न्यंकूगुला खःनि अखुनु जिमि केहेभतं ।

फुसां मफुसां तीजक थःथःम्हंतुं दना । इवकुसे च्वनि ।
 न्हाचः सुथेनिसें प्वाथय् छुं दुहां मवनिगु लुमना वल । सुथय्
 घः मरि निपा नयागु, उलि हे तुंका । जि न्हापांनिसें सुनांनं
 मव्युतले मनय्गु वानि दु, आः नं दनि । थौं बहनी नं सुनांनं
 जि जा नःला मनःला न्यंगु मखु । थन छे जि गोन्हु खालि
 प्वाथं छने धुन धका न्यनीपि सुं नं मदु, न्यँसां जि लिसः
 बी फे मखु ज्वी—गोन्हु, गोन्हु ! ?

थौला जि फियां फी मफुत । च्वसं च्वंगु तगिलय्
 ल्यंगु जा तया थकूगु जि स्यू । व हे सां निगःचा नय्ला ?
 सुयातं मन्यँसे गथे नय् ? तर जितः मनकेगु कुतः याना
 च्वनीपिके न्यनां छुयाय् ? सत्य, फी हे मफुत जिला नय्
 पित्याःगु । थौं छकः निगःचा नय्, लिपांनिसें हानं न्यनाः हे
 नय्का वरू । जि तगिच्वय् तयातःगु ल्यंगु जा लिकया ।
 उकिया जा खनेवं म्हुतुइ ई बुया वल । तीजक छप्यः कयाः
 नय्जक छु त्यना, ल्यूने सुनां सुनां जँधुलि धौक दाःगुलि
 ल्हातय् च्वंगु जा नं थल नं वँय् कुतुंवन । ल्यूने स्वया—
 जिमि माजु व केहे भत !

“ऊवकनं मनीम्ह खुनि ! अखुनुंनिसें सुनां खुया नैगु
 सुनां खुया नैगु धकाः च्वनां छ खुनि लाना च्वनका । का न,
 खुनि !” न्ह्यनेसं च्वंगु नतूचां जिमि माजुं स्याय्त् मुइकल ।
 हाकनं मुइकल, हाकनं मुइकल—गोथू, गोथू ! ? सराः बिया
 च्वन, दायां च्वन । सहाय्य मफया जि भ्वसू वना । अले जि

खन, जिमि केहेँ भतं भुतुलो दुछ्वयातः गु मस्यानानिगु च्याना-
 च्वंगु सि छकां कय्का हल । आथ्या !! जँधुली हे लात ।
 जि चिल्लाय दना । अले जिमि माजुं जितः सपः ज्वनाः
 थन, भाराक्क लाकामं च्वानाः स्वाहाने कुतका हल । जि छुं
 मचाल ।

बहनी कोथाय् चं वनाबले जिमि भाःत मचानि । जि
 लासाय् भ्वसुयाः सुकुसुकु ख्वया । अले व धाल, “किसा,
 छगू खँल्हाय, तं चाय्मते न्है ? छं ला सिहे स्यू जि जिमि
 मा-बीया याकः काय् । छम्ह छय्मचाया ख्वाः स्वय्त तस्सक
 आपुलुपि अपि, नत्रसा कुल यामे याइपि दे मखु ह । प्यदं
 प्यदं दय् धुकूसां छं अमित छम्ह नं छय्मचा बी मफुनि ।
 उके काशीच्वम्ह साहुया म्हाय छम्ह जि नाप बिहायाना बी
 माली धका ख जुयाच्वने धुकल । मिसा नं बाँला घा गु
 स्यना । छं सुकुमदुसा थःछे वसा ज्यू ।”

जि म्ह छम्हं बवालखं लुना व्यूम्ह थें जुल । छुं
 भूमिका मतसे तप्यंक हे जितः हे जिमि भाःतं लिथु हय्गु खं
 ग्यंकबले नं जि म्हुतुइ धो फिना च्वनेमाल । जि मिसाजाति
 विरोधया सःनं तय्फुगु मखु । वला उवले हे बाउचा प्वाथय्
 दया बिया जकका, नत्रसा...! ?

“किसा पीत, छंगु वसः छु हीगु दु हचि जि हिया
 बी ।” केहेँ भतया सलं जि रुसंग वन । थःगु ग्यानापुसेच्वंगु
 पुलांगु खं लुमका च्वनाम्ह जि येपुसेच्वंगु थोया वतमानय्

लिहाँ वया । दस्याति न्होया खँ लुमंका च्वनागुलि बाउचिया
लं पंचिने सिधय् धुकूगु हे होस् हे मदुका । काचाकाचा जि
लिसः बिया, “म्वाल, जि हे ही ।”

“अले बाउचा खया हल कि छुयाय ? जि हिया
बिलं छु ज्वी अपाय् च्व ?” केहे भतं जि गंक गंक न लं फुक
मुनाः यंकल ।

तले बाउचा खया हःगु लाकि छु व ? जि काचा-
काचां तलय् वना । ए, मखु लाना च्वनका । यः काय्यात
छकः क्वथीक स्वया । जि पुता ! गुलि हिसिचा दु । अले
सकस्यां त्वःमबनीगु नं गथे ? उकें जिमि केहे भतया नुगः
हिलं छु आश्रय ? न्हापाला जितः हुच्चा पति मचा दय्के
भाःमखंम्ह धकाः हेपे याइगु । जिगु ख्वालय् न्ह्यने हे धाःगुला
खःति, जितः थ्व छे भौमचा धकाः मखु मचा दय्कीम्ह
कतांमरि धकाः लसकुस यानागु हं । मचा छम्ह वी मफुवले
जित थन छे च्वपिसं ख्वाःतकं मस्वेगु याना हल । भ्वाति नं
सिकं कसा नयाः ख्वबिनाप बुलाः जा नया च्वना । व ला
थ्व बाउचा छम्ह दसानिसें तिनिका जितः माने याःगु । थौं
नं जितः साक्क भिक नकूगु, याउँक तयातःगु जिगु ख्वाल
मखु बाउचिया लागी हे जक खः । थ्व हे मचाला खःति जिगु
भाग्य ! जिगु सम्पत्ति ! जिगु खुसि । जिगु नुगःचु । जिगु
खुगुं जीवनया जः । थुयात छुं जुलकि... ! ?

जि काचाक्क काय्यात कयाः छाती सुचुकेत सना ।
मवाय्कं म्हुतुं पिज्वल—‘जि पुता ॥’

+

+

+

सगं: हाकुसे च्वं । न्हाचःनिसें वावैच्चंगु दीगु हे
मखुनि । जि कोथाय् दुने । जि पुता खाताय् ग्वतुका तया ।
मस्यु छु जुलथें वयात—म्हं मफप्का च्वंगु न्यान्हु दय् धुंकल ।
कथं कथंया वासः नके धुन, थी थी वैद्यत वयने धुन अयनं
मचां मिखा बांलाक कने फूगु मखुनि । मचा म्हंमफूगुलि छे
सुयानं खाः चक्कं मजू ।

मचा ग्वतुका तयागु लासाय् कुनय् पयतुनाः वया खाः
तोले जुया स्वयाच्चवना । जि पुता ! स्वः, गुलि गंसि ज्वी
धुंकल । सासः ल्हाय्न् थाकु पह वो । मिखा न्हाचःनिसें
मचाय्कूनि मचां । तोजक तुति थिया स्वया—खाउंसे च्वं ।
काचाकाचां तुती मेगु छवः भुंका बिया ।

मचाया लिक्कसं पाल्चा छप्पाः च्याका तयागु—फुयें
मफुयें पुलुपुलु च्याना च्वन । लिक्कसं थलबल व वासःया द्वं ।
थी थी वैद्यतसें बिया थकूगु वासःत । ग्व, सुयानं वासःनं
ज्या ग्यूगु मखुथें । आः जिमि भाःतं श्रावस्तोया राजवैद्य
सःतः घनाच्चंगु दु । व हे वैन ज्वी । वं ला गथे लाय्के
मफे ?

विरामी पिया: घोरे जुयाच्वनाम्ह जि खापा चा:गु
 सलं रुसंग वन । लिफ: स्वया--तग्व:गु पगडि पुयात:म्ह
 राजवेद्य व नापनापं जिमि भा:त व ससबौ नं । राजवेद्य
 न्होने वया: मचाया लिक्कसं पयतुत । मचाया नारि छक:
 थिया स्वत । खा: पाउँकल । मेगु नारि नं स्वत । अले
 जिपाखे छक: पुलक्क स्वत । छथु ता:हाकेक रुसुका तल ।
 जिगु नुग: तस्सक भाराभारा मिन । राजवेद्य तीजक दना।
 लिक्क च्याका तगु पवाक्क सी धुंकूगु मत स्वया: धाल,
 “जित: स:तूगु लिबात । मचा सी धुंकल ।”

जि सर्गत कुतुं वोम्ह थें जुल । नुग:चु धातय् मलात ।
 कोथा छगुलि बुलुसे च्वना वल । नुग: ख्युंसे च्वना वन,
 ऊं ऊं ख्युंसे च्वना वन । प्यखेरं चुपाउँ वा:गुथें ख्युंसे...

छयो नग्वाराथें ज्यातुसे च्वंगु ता:गुलि गुबेत मिखा
 मकना । भचा जाय्का बुलुहुं मिखाप्वा: चाय्का । व हे कोथा
 तिनि । न्होने माजुम्ह व केहेँ भत क्वातां दना च्वंगु, सस:बौ
 व भा:तम्ह सीम्ह मचाया फुसय् पयतुना: कुलय् जुयाच्वंगु ।
 जि ताल केहेँ भतया स:--“ऊ स्व, होस् वल डंकिनिया ।
 बरू सिना हे वंसां ज्यूनि, छाय् होस् वय्का च्वनेमा:गु
 बोक्सिया । सुमांअजि थ्वयात लसि वांम्ह मिसा धा:गु धातय्
 ख:का ।”

“थ्व कुलांगारनीनं नं कीगु कुल भि याइला ?
 अलक्षिणानी !” माजुम्हस्यां नं तन ।

“श्वं हे बांलाक मस्वःगुलि बाउचा लाय्के मफूगु ।
बांलाक वासःनं मनकूला छु मस्यु । थन छे च्वपिनि भि ज्वी
घकाः नुगः क्वाताः क्वाताः मूम्हला खःनि लसि ।” लहा भाय्
यायां केहे भतम्ह हाल ।

तीजक छयो ल्हना । लासाय चातुवाना च्वम्ह जि
पुता खन । काचाक्क दनाः खातापाखे वना । मचायात छकः
घय्पुया । म्हुतुं मचाय्क धाय्वल—“जि पुता !”

“म्वाल, म्वाल, स्वांग याय् म्वाल ।” निपलाः
न्हाचिलाः माजु न्येकल, “मचाया ला नैम्ह नं छ, स्वांग
क्यनीम्ह तं छ । न्हापा हे धनपतिया छय् बिहायाना बी माःगु
जि काय्यात । थुजोम्ह बोक्सी हय् लात । जिपि हे बुद्धि
किल नःपि ।”

दत्थवी लाक्क हे ससःबीम्ह दनाः घाल, “का, जि
वनाः सिथं यंकेत माःमाःगु ज्वल ज्वरे याः वने ।”

छू जि पुतायात सिथं यंकेगु !? अले... जि हाकनं
न्हापायार्थे स्वाहाने कुतुका च्वने माली, भातं न्वंमतुइका
च्वने माली, स्वन्हु प्यन्हुतक्क प्वाः छालाका च्वने माली, च्यो
म्वातिनं थें ज्या जक याना च्वने माली, केहे भतया सराः
जक फया च्वने माली, माजुया ब्वः जक फया च्वने माली,
लिथु हय्का च्वने माली... । जि हाला, “मखु, मखु ! !
जि काय्यात सिथं यंके मते । जि पुता लाइतिनि । जि पुता
म्वाइतिनि ।”

स्यायूत ! आकाकां ससःबो नं ल्हातीच्वंगु
तुताम्हं यांकयाः जित मुइकल । आय्या !! जंधुली वेंचुसे
च्वंका कत्थिया दाग लाःबले जिगु म्हुतुं मचाय्क हे पिउवल ।
ह्याउंक ततःगवय्क मिखा कनाः ससःअबु जंगे जुल, “लसि !
कयने मते जितः छंगु अलक्षिणा खाः । हाः वे मते जि नाप
डंकिनि । खाः स्वले खाः ! खालनिसें हे मचाया हि
त्वनीम्ह बोक्सि थें च्वं ।”

“अथे घयादीमते बाः ! ततःघंपि वैद्य कयने । ततः-
जिगु वासः नके । जि पुता म्वाइतिनि । लाय्के मफूगु छु दु-
धका ? छु बाःया जक बाउचा लाइगु मयोला ? थः छय्
म्वाइगु मयोला ? उकें बाः, बाउचित सिथं यंकेगु खँ ल्हाना
दीमते ।” जिगु नुगःया खँ खखना सलं च्वंका जि ।

केहे भतं म्हुतुस्यंकल, “बो” जुल थें च्वं बोक्सि—
सीम्ह मचायात म्वाकेगु खँ ल्हाइम्ह । हुँ बाः, कासँ । सना
वैपिन्त नं घाय् मानि ।”

जि पुतायात सिथंयंके त्यंपि थुपि ! जि पुता—जिगु
जोवनया जः ! जिगु भविष्यया जः ! छुं दि सां जितः
याउंक सासः ल्हाके ब्यूम्ह जि पुता ! छु जिगु सासःयात
सिथं यंके त्यंगु अमिसं ! ? मखु, मखु !! जि पुता म्वाइ
तिनि । जि पुता म्वाके तिनि । न्हाये यानाःसां म्वाके तिनि ।

जि काचावक लासाय् च्वंम्ह जि पुतायात कयाः
थःगु छाती प्यपुंका । अले चिल्लाय् दनाः हाला, कोथा

श्वक, “जि पुता म्वाइतिनि ! जि पुता लाइतिनि ! !
छिमिसं मलाय्कूसा जि लाय्के । न्हाथाय् वनाःसां लाय्के ।”
कोथाय् सकलें पक्क । प्यखेर छकः स्वयाः हानं चिल्लाय्
दना जि, “म्वाके मज्जू धाइम्ह सु व ? न्हाथे यानाःसां जि
पुतायात म्वाके जि—न्हाथे यानाःसां ।” हाहां मचायात
छाती प्यपुंकाः कोथां पिहां वया जि । छैनं पिहां वया ।
पिने घम्प लुयाथें वा वै च्वंगुया वास्ता मदु जितः । कोथाय्
च्वंपि सकलें अजुचाया च्वन, तर सुनांनं जितः गं मवः ।

न्ह्यकः च्याकः घारांघारां याय् धुंका तिनि खापा
चाल । चाय्कः वोम्ह मनूनं जितः खनेवं धाल, “अहो किसा
गौतमी ! स्वः म्ह छम्हं वां दाय्काः ? वा दुहाँ वा । छाय्
थइले ?”

“वैद्यजी ! जि पुतायात म्वाका दीमाल—न्हाथे
यानाःसां ।”

गुजी—“छु जूगु ? तस्सकं तच्चःलाकि छु ?”

“जि पुता सी धुंकल । वयात म्वाके माल वासा
यानाः । विन्ति धाय् ।” जिगु लिसः न्यनाः वैद्य अजु चाल ।
मचाया नारि थिया स्वत । धाल, “धत् लाति ! सी धुंकूम्ह
नं लाय्के फेला ? जि ला मफु । गुजोगु माक्कुक् यना-
च्वनाम्हसित थं वयाः ।”

जि खाः खुंकाः पिहाँ वया । दुनें वैद्यनीया सःताय्
दत, “सु वःगु हां थुइले ?”

“अं, छुं मखु । वीं छम्ह वःगु का ।” वैद्यया लिसः ।

लिवकसं हे राजगृहया वैद्य छम्ह च्वं वै च्वगु धाःगु
क्वात्त लुमन । वं सा म्वाके फेला जि पुतायात ? वया
छे पाखे जि पलाः न्हाका । जि सःतागुलि बेलि यानाच्चम्ह
वैद्यजी कुहाँ वल । सीम्ह जिमि काय् वया न्होने तया बिया ।
मुसुक्क न्हिलाः वं धाल, ‘मय्जु, सीम्हसित सुनांनं म्वाके
फेमखु । छिमि काय् जक सीगु मखु । छन्हु सकलें सी तिनि;
जिपि वैद्यत नं सी तिनि । सीपित म्वाकेत स्वय्गु वीं प्ह
जक खः । छन्हु सी मानिम्ह मचा खः, सित ।”

जितः हि मि चाल । चिल्लाय् दनाः हाला जि,
“मखु, मखु !! सकलें सीम्वाः थन । जिमि काय् थें जाःपि
जक सीगु खः । जिमि पुताथें जाःपि जक सीगु खः । सकलें
सी माःगु जूसा, सकस्यां सुं न सुं सीगु जूसा थुजोगु विपत्ति
जि हे छम्हसित जक छायेले ? मेपिन्त उलि दुःख जूगु दुला ?
जि पुता मदया जितः दुःख जुल, जि स्यू कं कं सास्ति याइ
तिनि जितः । मेपिन्त सास्ति याःगु दुला ? उकें मेपि सीगु
मदु ज्वोमाः । मेपि मसी ज्वोमाः । सकलें सी हे मानिगु
खःसा जिमि ससःअबुं जितः छाये तुताम्हं दाल ? छाये
जिमि माजुं जितः डकिनि, कुलांगारनी, अलक्षिणानी धाल ?
छाये जिमि केहे भतं जितः जिमि मचायात स्याःम्ह बोक्स

धाल ? छ'य ? छाय ?? वैद्यजी, छि जि काय्यात म्वाके
मफयाः ह्येकूगु जक खः जितः । जि काय्यात म्वाके ज्यून ।
मेपि सीपि म्वाःथं जि काय्यनं म्वाइतिनि ।”

थःगु हे सूरय् हालाचवताम्ह जि वैद्यया जलःखलः
सकलें प्यखें मूवय् धुंकूगु मचाः । छाय्थें मस्यु, प्यम्ह
न्याम्हस्यां जितः त्हाः ज्वनाः साला हयाः वैद्यया छैनं पित
हल । सकलें मतलबित ! जि पुता म्वाःगु स्वय् मफुपि,
नुगःमूपि सकलें !

जितः सात्तुसालाः पित हःपित छकः जि ऊवे प्रियाः
स्वया । ग्यानाः काचाकाचां त्वःतल अमिसं जितः । अपि
मध्ये छम्ह जि वांलाक हे म्हसिल । तक्षशिलाय् वैद्य विद्या
ब्वनावःम्ह सुनन्द खः व । जि वयागु त्हाः ज्वनाः धया,
“सुनन्द दाई, छि ला म्वाके फु ज्वीनि जि काय्यात !”

हवाः ह्याउँक तयाः सुनन्दं धाल, “गौतमी, जि ला छु
आम मचायात सुं नं वैद्य लाय्के फेमखु ।”

वैद्यतसें लाय्के मफुसा छु ले ? जि मती वय्का—
मेपिसंला लाय्के फे ! अले जि अन नाप चवम्ह छम्हसित
बिन्ति याना—“का रे दाई, जि मचा छम्ह म्वाका ब्यु रे,
बिन्ति धाय् । कि सुनां लाय्के फु धयादिसँ ।” व मनु ब्वो
कय्कुंकाः लिसः मव्युसे सरासर वन । मेम्हसिके न्यना ।
व नं सुंक वन । मेम्हसिके न्यना । व न्हिलाः वन । लिक्क
लिक्क चवपि सकलें जि अमिके नं न्यनीगु भनं मखुपह यानाः

छे वन । भचा लनेव लें छगुलि जिगु जुल । फुलुफुलु वा
 वैच्वंगु ख्युंगु लेंया दथुइ सीम्ह मचा घयपुना च्वनाम्ह जि हे
 याकःत्रा जक ! त्यानं त्यानुइ धुकल । भचा तापाक च्वंगु
 सिमा क्वे भ्वसू वना । अनसंतुं न्ह्यो बल—वां दाःगु नं
 चाःगु मखु, चिकूगु नं चाःगु मखु ।

कन्हेलुनु सुथय् न्ह्यलं चाःबले सूर्यः च्वध्यक थ्यने
 धुकल । न्ह्यल चाय्वं मुलय् ग्वतुका तैम्ह जि पुतायात छकः
 स्वया । अले छाती प्यपुंका । न्ह्योनेसं न्यागः क्रिगः ध्येवा
 वां छोया तःगु खना । जितः पवर्गि धकाः वां छोया थकूगु
 मखा ज्वी ?

लैय् वःपिके छम्ह छम्हसिके जि मचा लाय्के फुला
 धका न्यना । गुम्हस्यां जितः क्वथीक स्वया वन, गुम्ह न्हिला
 वन, गुम्हं जि खनाः तापाकं मेपाखे वन । सुं नं जि पुतायात
 म्वाके फुपि मदु । जि श्रावस्तीइ चाःहुला—थ्वः चाः वः चाः
 त्याः मखासे चाः हुला, जि काय्यात म्वाका बी फुपि मामां ।
 थाय् थासय् मचात थ्वः थ्वः मुनाः जितः 'हे वी' च्यै च्यै'
 हाय्कीगु । जि ग्वःकः ख्याना छोय् धुन ज्यूगु मखु । स्वथाय्
 प्यथाय् अप्पां नं कय्का हःगु सह याय् माल । जि सुधबुध
 मदय्क चाःहुला च्वना छगू हे लक्ष्य ज्वनाः—ल्हाती च्वम्ह
 मचा म्वाकेगु ।

कन्हेलुनु जुल । अय् नं जि मचा म्वाका बी फु धाःपि
 सुं नं नापलाय् मफुनि । सुथय् छथाय् गल्लीइ मस्त छथ्वःचा

म्हिताच्चंगु खना । तःधीपि सुनानं जि काय् म्वाका बी फु
मघाः । ध्व मस्तसें जकं फुला ? छम्ह मचायाके जि तीजक
न्यना, “ऐ भाइ ! छं स्यूला सीम्ह जि काय्यात गथे यानाः
म्वाकेगु ?”

व मचां थः पासापित छकः स्वल । अले धाल, “छाय्
मस्यू घका !”

जिगु नुगः थाहां वल । काचाकाचां न्यना, “गथे ?
छु वासः याय्गु ?”

मचां धाल, “औसिबले अचिरवति खुसि सिथय् हूँ ।
अबले कं दूगु पलेस्वां छपवः कयाः दन्न त्वया च्वंगु तिमिला-
यात छा । अले पक्कानं छिमिकाय् लाइ ।”

जि खाः भचा कय्कुंका, “पलेस्वांल्य् कं हे दैमखु !”
ल्यूनें छम्ह मचा हालाहल, “औसिबले तिमिला न
दइमखु ।” सकलें हररं न्हिल--जितः गिजेयायां ।

लिककसं छम्ह स्वयंबले हे भि खाःवःम्ह मनू वया
च्चंगु खनाः जिगु नुगः उखे हे वन । वं जि काय्यात म्वाके
फेला ? वयापाखे वनाः जि धया, “दाजु, छिके छगू न्यने
माःगु...”

अबले हे ल्यूनेच्चपि मचात हालाहल, “ए दाजु, थःगु
लैय् फासं छि । व मिसा बी खः, बी । हे बी च्यै च्यै !”
जितः दुनुगलंनिसें कुनुकुनु तं पिहांवल । फियां फी मफया

मस्तयत् ल्यू वना । तर सुयातं लाय् मफु । लाय् फूगु
जुसा... । लिफः स्वयाबले व मन् तापाक थ्यने धुंकल ।
ब्बां ब्बां वनाः वयात लिलाकाः धया, “दाजु, जि मचा सित
धया । वयात म्वाके माल । न्हाये यानाःसां ।”

मन् तक्क दित । जितः च्वंनिसें व्वथ्यंक व्वथीक
स्वल । अले बुलुहुं घाल, “स्व केहे” मय्जु ! जि ला आम
सोम्ह मचा म्वाके मफु । तर जि आम मचा म्वाके फुम्ह मन्
म्हस्यू ।”

“सु ले ? सु वैद्य व ??” जि नां सीकेत हथाय्
चाया ।

“भगवान् बुद्ध !” वयागु लिसः ।

“थौकम्हे गन दु व वैद्य, याकनं धयादिसें ।”

“थन हे श्रावस्तीया दक्षिणपाखे च्वंगु जेतवन विहारय्
बिज्याना च्वंगु दु । अन हे हूँ ।”

+ + +

जेतवन विहार ! नगरया कोलाहल छति मडु—गुलि
शान्त, गुलि यैपुस्से च्वं । कंगःत म्ये हालाच्च्वंगु सिबय् मेगु
हाःसः छुं दूगु मखु । प्यखें वाउँक सिमात । थाय्थासय्
पिनातःगु थें च्वंक हे बांबांलाःगु स्वांमात बुया च्वंगु । न्हापा
गय् छकः हे वय् मनंगु ज्वी जि थुजोगु न्हाइपूगु थासय् ! ?

छमा सिमाया ववे म्हासूगु वसः पुनाः मुलुपत्ति
 श्यनाः पयतुताचवम्ह छम्ह तःधिम्ह मन् । वयागु स्वाः
 गय्चवं चक्क ! गय्चवं थो—मानो रसि पिहां वया च्वंगु
 थें । स्वाः गुलि बांलाः गुलि शान्ते—मानो ससारया सारा
 दुःख कष्टं मुक्त जूम्हा थें । थ्व हे खै भगवान् बुद्ध धाःम्ह
 वैद्य !

जि न्ह्यने थ्यनेव जिगु पुलि थःयःम्हतु बैय् चुल ।
 वन्दनायाय्त ल्हाः निपां अर्थे हे प्यपुन । अले चीसक धया
 जि, “भन्ते छि तःधंम्ह वैद्य धाःगु न्यना । उकें छियाय् वया
 च्वना ।” बुलुहुँ मिलां किताः जिधाय् स्वले वसपोलं । मानो
 सारा संसारया करुणा जितः प्वकूथें ताल जि । जिगु नुगः
 याउँसे च्वन । हानं धया, “भन्ते ! जि किंसा गौतमी खः ।
 जि काय् सित । श्वयात स्वाका बिज्याय् माल छलपोलं ।
 पक्कानं छलपोलं जि पुता स्वाके फैं । बिन्ति भन्ते !”

“केहें मय्जु, छिमि काय् यात जि स्वाके फु । तर...”
 वसपोलया गम्भीरगु सः नुगल्य् दुने थ्यंक सललल दुहाँ वन ।
 गुलि यैपूगु सः ! गुलि करुणां जा गु सः ! ! जिगु तुति बैय्
 मचुल । काचाकाचां धया, “धयाबिज्याहुँ भन्ते, तर छु ?”

“तर वासः याय्त जितः तू छपासः माः ।”

“व ला उधिमे कया ह्य् भन्ते ।” जि लय्ताया

स्थायि च्याया बिया ।

!!

“केहे मय्जु ! तू शुद्धगु माः । व छे नं कयाहःगु तू माः, गन थौ तक्क सुं नं सीगु मद्दु । फु ला ?”

तू छपासः हय्त छु माःगु ? आः थथे वनाः कया हय् जि । थथे मती वय्काः वसपोलयात वन्दनायानाः जि नगर-पाखे स्वयाः वया ।

नगरया सिथय्स च्वंगु उत्तरा अजिया छे वना जि । उत्तरा अजि जितः खनेव धाल, “किसा गौतमो ! छु छिमि काय् म्वाकाब्यु धाः वंगुला हानं ?”

“मखु अजि जि तू छपासः काः वैम्ह ।”

“छु याय्त ?” बुरि अजु चाल ।

“जिमि काय् म्वाकेत ।” जिगुः लिसः । प्यनाः बुरि जितः ववध्यंक छकः स्वल । अले छुं मघासे सरासर तलय वनाः तू छपासः कया हल । जि ल्हाती फया कया । तू कयाः पिहां वय् त्यनाम्हस्या ऊवात्त नुगलय वन—सुं नं मसीनिगु छे नं तू कया हचि धाःगु । जिलिफः स्वयाः तीजक प्यना, “अजि, कोथाय् छे सुं सी धुंकलला ?”

“छाय् ? नौने हे तिति बाज्या मद्दगुला खःनि ।” बुरि लिसः बिल ।

जि नुगः ऊयातुकाः धया, “अयसा थ्व तू म्वाःल जितः अजि ।” तू लित बियाः बुरियात पक्क यानाः जि छे नं पिहां वया । लिक्कस च्वंगु छे वना । अतच्च्वम्ह मिसा स्वयवले हे भिम्ह थें च्व । खाः नं चक्क । थनला मनु मसीनि ज्वी सुं हे । जि सरासर वयाथाय् वनाः मछाः मजुसे

तू छपासः पवना । सीम्ह मचा घय्पुना च्वनाम्ह जित खमेवं
मिखाफुसि कय्कुंकाः व मिसां न्यन, “छाय् तू ?”

“जि पुतायात म्वाकेगु वासः दय्केत ।”

“सुनां काय्के हःगु ?” मिखाफुसि ऊं कय्कुं कल वं ।

“भगवान् बुद्ध ।”

“अय्सा खे का । थन हे च्वनाच्चं, जि कया वय् ।”
व वने त्थंम्हसित गनाः जि घया, “आसेनि तता ! जितः सुं
नं मसीनिगु छे नं तू छपासः माःगु । थन छे सुं नं मसीनिगु
खःला ?”

“थनला ? थन जिमि काय् सी धुंकल । दाजुभत
सी धुंकल । ससःअबु सी धुंकल । मेमेपि नं यक्को सी
धुंकल ।”

“अय्सा म्वाःल । तू कया हया दी म्वाःल ।” जि
स्वाः ख्युंकाः लिहां वया । लिक्कस च्वंगु मेगु छेला सुं
सेठपिनिगु थें च्वं । थनला पक्कानं सुं मसीनि ज्वी । ध्येवा
दुपिनिना वासः यानाः ला हे लाय्कीनि । थन हे वने माली ।

घात्थें अन हे वना जि । ख्वखना सलं तू छपासः
पवना जि । जि खनाः करूणा चालला मस्यु, अनया साहुनी
नं दुने वनाः तू काः वन । लिहां वःबले छदेमा तू ज्वना बल ।
जि तीजक न्यना, “थन छे सुं सी धुंकलला छु थें ?”

साहुनीम्ह तंम्बय्कल, “बरे वी ! छन्त तू नं बी
मानि, थन छे सु सु सित धकाः कने नं मानिका मखुला ?

सीमाःपि सी धुंकलका । छन्त छाया ? हूँ पिहां हूँ । थन चबने मते ।”

अनं नं पिहां वया । छेखा छेखा पत्ति वनाः तू छपासः पवं वना जि । सेठपिथाय्, वैद्यपिथाय्, जुजुयाथाय् सकसिथाय् नं वना जि । तर अहूँ, शुद्धगु तू गनं नं काय्मफु । श्रावस्ती छगुलि चाःहुले धुन । थःगु हे छे छखा त्वःता मेगु फुवक छे ल्हाः फःवने धुन । सुं नं मसीगु छे जि गनं नं त्वीके मफु । गनं काय्पि, गनं म्हाय्, गनं माँ-बो सीपि, गनं अबु बाज्या । गनं न्हापा न्हापा सी धुंकूगु, गनं थौं म्हिगः हे तिनि सीगु ।

जि बुत ! जि जि काय् म्वाकेत शुद्धगु तू छपासः कया हय् मफुत । जि जि पुतायात म्वाके फेमखुत । तर जि काय्यात म्वाके फेगु हे नं गथे ? अथे म्वाके फेगु जूसा जुजुया खलः गुबलें सी मालीला ? वैद्यत गुबलें सी मालीला ? तर अपि सकलें सिना च्वंगु दु । जि काय् छम्हजक सीगु मखु-लाना च्वन । सीमानि सकलें, अले थुकियात सुनानं पने फेमखु—थ्व खँ जि थुल । भराय् भराय् खागु छे च्वंपि सीगु जितः थ्यंका हल । ततःसकं बल्लापि नं म्वानामच्वंगु जि थुल । बाँलाःपि ज्वीमा, स्वाः भज्यंपि, सुं नं म्हाबलें म्वाना मच्वं । मृत्युया न्हाउने दया माया मदु, जातपात मदु, घनी गरीब मदु, थ्वया काय् वया काय् मदु, ह्याउँमचा वाउँमचा मदु—सकलें समान । जिमि हे जक काय् सीगु मखु लाना च्वन । जि जक छाया वी थें थः काय्यात म्वाकेत सनाच्वनागु,

गुबलें ज्वी मफेंगु ज्या यायत सनाच्चवनागु ?

जि जि पुतायात छकः स्वया । म्ह कारावक चवने धुंकल । थःगु म्हय वसःया गतिपति मद्गुनं जि चाल । काचाकाचा वसः मिले याता । प्वाथय नयपित्या थें न चवना वल । घात्थें म्हीगंनिसें छुं हे मनैनि जि । जि तयंक दिपय वता । अन च्याका तःगु छगू सिंपेंय जि पुतायात तीजक तया बिया । थः काय ह्वाना ह्वाना छवःगु जि खन । तर छाथें मस्यु, जिगु मिखां छफुति नं खबि पिहां मवो ।

जेतवन विहारय हाकनं लिहां वया । भगवान् बुद्ध अथे हे शान्त नक्सां सिमाया ववे च्वंचवना बिज्यागु ! । ज खता वसपोल मुसुक न्हिला बिज्यात । वसपोलयात वन्दना-यासे घया जि, “भगवान् ! जि थुल । जि थुल कि संसार अनित्य खः । संस्कार अनित्य खः । जीव अनित्य खः । जि अनित्य चाल भन्ते । जि दुःख चाल भन्ते । जि अनात्मा चाल भन्ते । छलपोलं बिया बिज्यागु शिक्षा थुल भन्ते । गुलि नं उत्पन्न ज्वी वफुकं विनाश ज्वी—थ्व नं थुल भन्ते । जितः छलपोलया सरणय कया बिज्याहुं ।”

“संघय दुहां वय् न्ह्याःला ?” बुद्ध न्यना बिज्यात । “न्ह्याः भन्ते ! जि आवलि जन्मकाःछि बुद्धया सरणय वयाम्ह जुल, धर्मया सरणय वयाम्ह जुल, संघया सरणय वयाम्ह जुल ।”

धर्मकीर्ति प्रकाशन— (नेपाल भाषा)

<p>(१) बुद्धया भिनिगु विपाक
(२) अभिघर्म भाग-१
(३) मैत्री भावना
(४) ऋद्धि प्रातिहार्यं
(५) योम्ह म्हाय्
(६) पञ्चनीवरण
(७) बुद्ध धर्म; द्वितीय संस्करण
(८) भावना
(९) एकताया ता:चा
(१०) प्रेमं छु ज्वी ?
(११) कर्तव्य
(१२) मिखा द्वि. संस्करण
(१३) बुद्धया अन्तिम यात्रा-१
(१४) " " " -२
(१५) त्रिरत्न गुण स्मरण
(तृतीय संस्करण)
(१६) परित्राण (द्वितीय संस्करण)
(१७) कर्म
(१८) प्रार्थना संग्रह द्वि. संस्करण
(१९) बाखें भाग-१
(२०) " " -२ द्वि. संस्करण
(२१) " " -३
(२२) मत्ति भिसा गति भिनी
(२३) बौद्ध ध्यान
(२४) हृदय परिवर्तन
(२५) न्हापायाम्ह गुरु सु ? द्वि. सं.</p> | <p>(२६) बोधिसत्त्व
(२७) शाक्यमुनि बुद्ध
(२८) अनत्त लक्खण सुत्त
(२९) वासेट्ठी थेरी
(३०) घम्म चक्कप्पवत्तन सुत्त
(३१) लक्ष्मी द्यो
(३२) महास्वप्नजातक
(३३) अभिघर्म भाग-२
(३४) बाखेंया फल भाग-१
(३५) " " भाग-२
(३६) जातक बाखें, द्वितीयावृत्त
(३७) राहुलयात उपदेश
(३८) अहिंसाया विजय
(३९) प्रौढ बौद्ध कक्षा
(४०) मुखंम्ह पासा मज्जू
(४१) बुद्धया अर्थनीति
(४२) श्रमण नारद
(४३) क्षान्ति व मैत्री
(४४) उखानया बाखें पुचः
(४५) पालि भाषा अवतरण
(४६) पालि प्रवेश भाग-१
(४७) चमत्कार
(४८) मणिचूड जातक
(४९) चरित्र पुचः
(५०) महाजनक जातक
(५१) गृही-विनय तृ. संस्करण</p> |
|--|---|

(५२) बाखी भाग-४	(६२) जप पाठ व ध्यान
(५३) अभिघमं	(६३) लुम्बिनी विपस्सना
(५४) सप्तरत्न घन	(६४) विश्व धर्म प्रचार देशना
(५५) महासति पट्ठान सूत्र	(६५) योगीया चिट्ठी
(५६) शान्तिया त्वाथः	(६६) बुद्ध-जीवनी
(५७) चरित्र पुचः भाग-२	(६७) पालि प्रवेश भाग-२
(५८) बुद्ध व शिक्षा	(६८) विश्व धर्म प्रचार देशना
(५९) जातक माला भाग-१	-भाग २
(६०) बोद्ध ध्यान भाग-२	(६९) जातक माला भाग २
(६१) किसान गौतमी	(७०) सर्वज्ञ

(नेपाली भाषा)

(१) बोद्ध प्रश्नोत्तर	(११) लक्ष्मी
(२) बोद्ध दर्शन	(१२) उखानको कथा संग्रह
(३) नारी हृदय	(१३) बोद्ध जगतमा स्वास्थ्य सेवा
(४) बुद्ध शासनको इतिहास	(१४) मिलिन्द प्रश्न
(५) पटाचारा	(१५) भ्रमण नारद
(६) ज्ञानमाला	(१६) वेस्सन्तर जातक
(७) बुद्ध र वहाँको विचार	(१७) बोद्ध विश्वास भाग १
(८) शान्ति	(१८) सतिपट्ठान भावना
(९) बोद्ध ध्यान	(१९) बोद्ध विश्वास भाग २
(१०) पञ्चशील	(२०) बोद्ध दर्पण

Dharmakirti Publication—

(English)

1. Buddhist Economics & The Modern World
2. Dharmakirti Vihar Today
3. Dharmakirti Vihar

मुद्रक- नेपाल प्रेस, शुक्रपथ, काठमाडौं, नेपाल ।